

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Kamerové systémy z hlediska ochrany osobních údajů

Ve svém nedávném příspěvku na téma „Zaměstnavatel jako správce osobních údajů zaměstnanců“ jsem se zabývala především tématem zpracování osobních údajů zaměstnance zaměstnavatelem. Tento článek tematicky navazuje a pojednává o problematice provozování kamerových systémů, a to jak ve vztahu k zákazníkovi či třetím osobám, tak k vlastnímu zaměstnanci.

V souladu s platnou právní úpravou, a sice zákonem č. [101/2000](#) Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“ či „ZOOÚ“), a se stanovisky Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále také jen „Úřad“) se provozování kamerového systému považuje za zpracování osobních údajů, pokud je prováděn zvukový či obrazový záznam pořizovaných záběrů a pokud je záznam pořizován za účelem identifikace fyzických osob v souvislosti s určitým jednáním, typicky se tak bude jednat o kamerový systém zabraňující krádežím.

Samotné sledování osob bez uchovávání záznamu se za zpracování osobních údajů dle ZOOÚ nepovažuje. Tím ale přirozeně nejsou dotčena například ustanovení zákona č. [89/2012](#) Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, týkající se ochrany osobnosti či práva monitorovaných osob přiznaná jim jinými právními předpisy.

Povinnosti správce kamerového systému

Správce osobních údajů je povinen informovat všechny dotčené osoby o rozsahu, způsobu a účelu sledování a také o tom, jak dlouho bude případný záznam uchováván. Osoby, které do sledovaného objektu vstupují příležitostně, typicky tedy klienty či zákazníky, postačuje se skutečností, že jsou monitorovány, pouze seznámit. Taková informace o umístění kamerového systému musí být písemná a umístěna na viditelném místě před vstupem do monitorovaného objektu. Informace obsahuje piktogram kamery; údaj o tom, že je prostor monitorován kamerovým systémem se záznamem; označení správce a odkaz na místo či osobu, u níž je možné získat o kamerovém systému další informace. U osob, které se v monitorovaném prostoru vyskytují pravidelně, je, s výjimkami uvedenými v zákoně o ochraně osobních údajů¹, vyžadován jejich souhlas se zpracováním.

Pokud bude kamerový systém na pracovišti nainstalován takovým způsobem, že bude sledovat i zaměstnance, čemuž se dle mého názoru často nelze nijak efektivně vyhnout, je nutné je s takovou skutečností rovněž seznámit, a to ideálně formou vnitřního předpisu. Kamerový systém však nesmí sloužit pouze k účelu posuzování výkonu práce zaměstnanců a nemělo by jím být nadměrně zasahováno do soukromí zaměstnanců. Je rovněž zakázáno (s určitými výjimkami) provozování kamerových systémů v prostorách sloužících ryze k osobním účelům, jako jsou například toalety či sprchy. Správce osobních údajů, tedy provozovatel kamerového systému i další zpracovatelé záznamu, mají povinnost zabránit neoprávněnému přístupu ke kamerám, záznamům a rozvodům a přijmout za tímto účelem vhodná opatření, například omezit přístup k počítači, na němž jsou záznamy archivovány, kamery umístit do dostatečné výšky a podobně. Obdobně má správce osobních údajů povinnost zabránit neoprávněnému čtení, kopírování, přenosu či úpravám kamerových záznamů.

Povinnost registrace u Úřadu pro ochranu osobních údajů

Vzhledem ke skutečnosti, že provozování kamerového systému je považováno za zpracování osobních údajů dle ZOOÚ, podléhá oznamovací povinnosti vůči Úřadu ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů. Ten, kdo hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje subjektů, je povinen tuto skutečnost předem písemně oznámit Úřadu. Vlastní registrace, respektive oznámení vůči Úřadu, probíhá prostřednictvím elektronického formuláře uveřejněného na webových stránkách Úřadu. Úřad následně v zákonem stanovené lhůtě 30 dnů ode dne doručení oznámení zápis do registru provede. V případě, že je Úřad v této lhůtě nečinný, je možné po marném uplynutí lhůty zahájit provoz kamerových systémů i bez zápisu do registru vedeného Úřadem.

Pro úplnost dodávám, že k registraci u Úřadu není povinna osoba, která provozuje kamerové systémy pouze pro osobní potřebu. V takovém případě ale pak pochopitelně nesmí docházet k nadměrnému zasahování do soukromí jiných osob.

Provozování kamerových systémů v bytových domech

Za zmínku stojí též problematika provozování kamerových systémů v bytových domech, jíž se Úřad věnoval v jednom ze svých nedávných stanovisek.² Úřad se zabýval především možným zásahem do soukromí osob, přičemž dospěl k závěru, že je v této souvislosti třeba odlišovat jednotlivé prostory v bytovém domě. Prostory jako jsou například sklepy, půdy a vchody do nich, jakož i garáže, kočárkárny, prostory umístění dopisních schránek či vnější plášť budovy je třeba posuzovat v odlišném režimu, neboť tyto zpravidla, za předpokladu, že je úhel záběru kamery vhodně nastaven, zasahují do soukromí osob (pouze) v přiměřené míře. Stejně tak je tomu zpravidla u vstupních dveří do domu, vstupních chodeb k výtahům a schodištím a výtahů a schodišť jako takových. Naproti tomu v případě kamerového sledování vchodových dveří do jednotlivých bytů může dle Úřadu docházet k závažným zásahům do práva na ochranu soukromého a osobního života a lze jej tak uskutečnit jen ve výjimečných a odůvodněných případech, a to se souhlasem obyvatel dotčených bytů. Toto stanovisko Úřadu vítám a s jeho závěry se v plném rozsahu ztotožňuji, neboť jsem toho právního názoru, že při provozování kamerových systémů je třeba mít na zřeteli především soukromý život osob a je třeba se vyvarovat zásahům do základních lidských práv.

Doba uchovávání záznamů

Záznamy z kamerového systému, resp. osobní údaje, mohou být v souladu se zákonem o ochraně osobních údajů uchovávány pouze po dobu nezbytnou k účelu jejich zpracování. Úřad obecně ve svých stanoviscích již v minulosti doporučil uchovávat data se záznamem formou časové smyčky maximálně po dobu tří dnů.³ Po uplynutí této doby by se dle Úřadu měla data automaticky přepsat, s tím, že v případě uchovávání záznamů po delší dobu je třeba počítat s tím, že delší dobu uchovávání bude nezbytné Úřadu rádně odůvodnit.

V nedávném stanovisku týkajícím se provozování kamerových systémů v bytových domech, o němž je pojednáno výše, však Úřad zaujal mírně odlišný názor. Úřad se v předmětném stanovisku vyjádřil v tom smyslu, že v případě provozování kamerového systému v bytových domech musí být doba uchování záznamů stanovena tak, že nepřesáhne dobu potřebnou k tomu, aby bylo možné incident zaznamenaný kamerou dále prošetřit a zjistit další nezbytné informace, například pro účely jejich předání příslušným orgánům. Touto dobou je dle Úřadu obvykle nejvýše 7 dnů a v případě příležitostně navštěvovaných prostor až 14 dnů, přičemž v odůvodněných případech může správce osobních údajů tuto dobu prodloužit. Dle mého právního názoru je možné tyto závěry Úřadu přiměřeně aplikovat též na provozování kamerových systémů obecně, tj. nikoliv pouze kamerových systémů umístěných v bytových domech; v takovém případě však bude třeba posuzovat případy individuálně dle konkrétních okolností. Nicméně, je třeba konstatovat, že ani tato doba nemusí být v mnohých případech dostačující. Při výkonu mé letité právní praxe jsem často řešila případy, kdy se o

skutečnosti, že došlo k určitému incidentu, správce dozví až s delším časovým odstupem, kdy již kamerovým záznamem, jež by býval mohl sloužit jako důkazní prostředek, nedisponuje. Proto bych vítala prodloužení doby pro uchování záznamu.

Závěrem

Před každým umístěním kamerového systému a jeho provozováním je vždy třeba pečlivě zohlednit jednak umístění kamerového systému, jednak rozsah, účel a způsob sledování a dobu uchování záznamu a toto pečlivě zanalyzovat optikou zákona o ochraně osobních údajů, ale taktéž stanovisky a vyjádřeními Úřadu.

Mgr. Lucie Tahotná,
advokátka

email: kancelar@legalprague.cz

---

[1] Ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. [101/2000](#) Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

[2] Stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 1/2016, dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[3] Informační bulletin Úřadu pro ochranu osobních údajů 2/2011, dostupný na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)

- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací - režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)
- [Jak fungují plánovací smlouvy v reálných situacích \(2. díl\)](#)